

ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 'ದಿ ಲೆಪ್ರಸಿ ಮಿಷನ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಇದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳು ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕುಷ್ಠರೋಗಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ನಂತರ, ರೋಗಿಗಳು ಗುಣವಾದಂತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಗುಣವಾದ ರೋಗಿಗಳು ಹೊರಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 1979ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರ 'ವೋಕೇಶನಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್' (ವಿ.ಟಿ.ಸಿ.) ಆರಂಭವಾಯಿತು.

2001ರಲ್ಲಿ ಸುರೇಶ್ ಪೂನಾದಿಂದ ನಾಸಿಕ್‌ಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ಸ್' ಕುರಿತ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಮೊದಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಜಾಣರಿದ್ದು, ಆಸಕ್ತರೂ ಇದ್ದ ಸುರೇಶ್ ಬಲು ಬೇಗನೆ ಕಲಿತರು. ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಅರವಿಂದ್ ಮಾಸೋಜಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೋರಿದರು. ಅವರು 'ನೀನೇಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಬಯಸುವೆ? ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಟೆಪೆಂಡ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದರು. ಸುರೇಶ್ ಸಂತಸದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅದು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸ್. ಕೋರ್ಸ್ ಕೊನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಿಗೆ 800 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಟೆಪೆಂಡ್ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮುಂದೆ ಓದಲು ಬಯಸಿದರು. 12ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಲು ವಿಶೇಷ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದರು. ಮರುವರ್ಷ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಸುರೇಶ್ 12ನೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪಾಸಾಗಿದ್ದರು.

ಆರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಜವಾನನಾಗಿದ್ದ ಸುರೇಶ್ ಈಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿ 1800 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಹಿಂದೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಎದುರು ಇಂದು ಓದುವ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅವರ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಸುರೇಶ್ ನಾಸಿಕ್‌ನ ಪಂಚವಟಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿ.ಎ. ಓದಲು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮೊದಲಿಗಾರಾಗಿ ಪಾಸಾದರು.

ಸುರೇಶ್ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣಹೊರಟಂತೆ, 2004ರ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಿತ್ತು. ಈಗ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರ ವಿವಾಹದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಮೇಲಿತ್ತು. ಮೊದಲ ತಂಗಿಗೆ ತಂದೆಯವರು ಆಗಷ್ಟೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆಘಾತ ಕಾದಿತ್ತು.

ಮುದ್ದಾದ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸುರೇಶ್ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಾ

ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಿವಾಹಿತ ತಂಗಿಯ ಅಸಹಜ ಸಾವು ಸುರೇಶ್ ಅವರನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತಂಗಿ ನಿಗೂಢ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಳು, ಆಕೆಯ ಮೃತದೇಹ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಸುರೇಶ್ ತಮ್ಮ ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರನ್ನು ವೈದ್ಯರಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದವರಿಗೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರಿಗೂ ಔಷಧಾಲಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ 'ಫಾರ್ಮಸಿಸ್ಟ್' ಹುಡುಗರು ದೊರೆತು, ಔಷಧ ತಜ್ಞರಾದ ಅವರಿಗೆ ಕುಷ್ಠರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗುವ ಕಾಯಿಲೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತಂಗಿಯರ ಸಂಸಾರ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿತು.

ಬದುಕಿನ ಆಘಾತಗಳಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಸುರೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಮೂಡಿತು. ಎಂ.ಎ. ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಸೈನ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದರು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಂತರ 'ವೈ.ಬಿ. ಚವಾಣ್ ತೆರೆದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ'ದಲ್ಲಿ

ಎಂ.ಬಿ.ಎ.ಗೂ ದಾಖಲಾದರು. 2008ರ ವೇಳೆಗೆ, ಮಾಸೋಜಿ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಕೃಪಾ ಮಾಸೋಜಿ ಈಗ ಲೆಪ್ರಸಿ ಮಿಷನ್‌ನ 'ವೋಕೇಶನಲ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್'ನ ಉಸ್ತುವಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ 'ಪ್ಲೇಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರ್' ಹುದ್ದೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಿದರು.

ಸುರೇಶ್ ಈಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದರು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ಸುರೇಶ್ ನೋಡಲು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಚಟಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುರೇಶ್, ಹೆಣ್ಣು ಹೆತ್ತವರು ಹುಡುಕಿ ಬರುವಂತಹ ವರನಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕುಷ್ಠರೋಗದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಇವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ಸುಮಾರು